

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibvs A Ludovico
Maimburgo, Alijsque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

3. Idem ostenditur exemplo Schismatis Anglicani, Germanique.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

elegerunt, impugnatà potestate, à qua vapulabant. Idemque omnibus perduellibus modus & genius fuit, ut videlicet in caput & Principes Reipublicæ arma primò & ante omnia converterent, & cum ipsis perpetuis odijs confligerent; quippe ijs salvis nusquam tuta defectio. Quid ergo mirum est, si hæretici, aliqui ipsis familiis, cùm perdere Ecclesiam, suásque cupiditates explere vellent, in caput Ecclesiæ arma & odia vertisse, à quo uno cupitis arcebantur? Eadem ergo in omni Schismate observes.

III. Quanta Henrico Angliae Regi, dum pacato adhuc animo, sanóque esset, Pontificis reverentia? cuius etiam Jura edito Libro, impugnatóque Lutherò, afferuit, raro in Regibus exemplo, & forsan unico. Ubi verò amare Bolenam cœpit, fastidire legitimos thoros, Reginam thalamo, Aulâque submovere, adulteram in amplexum recipere, idque, ne flagitij puderet, nupciali, publicoqué apparatu; nec interim movere Pontificem posset, ut adulterio, cuius exemplum totam Angliam incendebat, aut subscribebat, aut indulgeret; tunc enimverò declamare in Pontificem cepit, ac Schisma moliri, eamque potestatem Tyrannidis incusare, quam suis amoribus, incestu ac adulterio pollutis videbat adversari. Si ergo diceret Pontifex: *Bolenam obtine, Uxorem ablega, incestu ac adulterio fruere, Angliam exemplo corrumpe, omnes leges, divinas, humanasque ferre, útque libido fuerit, ana & jube.* Haec inquam si Pontifex diceret amanti & Regi, nunquam se Anglia Schismate obligâset. Illi ergo solum Pontificem oderunt, qui nollent aliquem esse, quem veteti deberent, quique obstaret illicita cupientibus. Quid latroni, homicidæ, adultero magis in votis, quam nullum in Republica judicem esse, nullas leges? nullumque scelerum vindicem? quantique emerent istos excindi? Idem advertas in Lutheri, Calvinique Schismate. Lutherum vitæ monasticæ tædebat, displicebant ipsa, vigiliae, parenti latendique necessitas, & alia, quæ expiandis criminibus Religio invexit, noctes præsertim cœlibes, castæque & expertes amorum; quid consilij, ut hæc licerent optata, & tamen vetita? Judge, vindicexque auferendus; is Papa fuit, hoc enim valente nunquam votis Lutherus potiretur, huic evertendo omnia omnibus concessa, persuasum populo, nil bonis operibus opus, divina præcepta ultra vires hominum esse, & idèo nec curanda;

randa, fide omnia contineri, implerique, jejunia, expiations, & quidquid humanæ corruptæque naturæ durum, ad fabulas & superflitiones pertinere. Religiosis sublata vota. Clericis nuptiae concessæ. Principibus sacra æquè ac profana. Quid posset faciliter persuaderi, quām ista naturæ blandientia? nam & promptissima navigatio secundo fluvio. Ut verò hæc omnia & tuto licerent, auferendus è medio Judex, & ideo omnibus inculcatum, Pontificis auctoritatem non legitimam, nec à Deo institutam esse, sed usurpatam, tyrannicam, & Antichristo propriam, & ideo nec curandam. Sic Schisma formatum. Nec ferè aliae rationes Principes permoverunt, ut fidem Lutheri amplexarentur, non tam odio Pontificis, quām amore libertatis, suarūque cupiditatum, à quibus initium, & ab ipsis ad persequendos Pontifices progressus fuit, nec prius persequi desinunt, quām absistant illicitis; quemadmodum non prius latroni, ut Judicem ameri, persuaseris, quām aut Judex ad latrocinia conniveat, aut ipse latrocinijs abstineat; Quantumcunque ergo Pontificia dignitati abstrahas, nunquam eam Protestantibus conciliaveris, nisi unā efficias, ut ipsis aut omnia liceant, quæ eorum cupiditates permulcent, aut omnia permittantur, Pontifice videlicet aut muro, aut complice.

IV. Sic Suecia defecit. Cùm enim Gustavus Eriksonius Patriam à Danis oppressam longo bellorum & victoriarum cursu liberasset, ac urarum tot belli sumptibus, debitisque exhaustum esset, eique replendo media quererentur, persuasum ei à Secretario suo est, & quodam Olao Petri hæresi Lutheranâ jam tinctis, ut fidem Lutheranam amplexaretur, eam enim ad moderni seculi genium esse, ac plerisque Principum placere, & ex illius præscripto omnia Ecclesiasticorum bona & facultates, quorum tanta copia esset, in Regium Fiscum redditura. Quid posset gratius cani Princi egeno, cupidóque? Ergo Lutheri dogmata recepta, (a) Ecclehäuser, Monasteria, Canonicatus spoliati, opésque Regiæ, tot roris in unum alveum ductis, supra modum auctæ, aliquā eorum parte in nobiles Familias sparsæ, ut istos novæ Religioni adstringeret dulcedo prædæ, Idem Daniæ casus. Christiernum II. Daniæ &

Rrr 2

Sueciæ

(a) Florimundus Raymundus lib. 4. cap. 14. anno 1527. Maimbourg Lutheran. lib. 1. fol. 123.